

# Bir Kadın

– M.Yılmaz · 17 Ocak 2016

---

BİR KADIN...

Bir kadın tanıdım

Uzun yol yorgunu

Ay parçası yüzünde

Kahve çekirdeği gözleri bakarken ömüre

Çoktan yemiş derinlerde vurgunu

Bir kadın tanıdım

Erken başlamış hayat sorgusu

Henüz on yedisinde

İtilmiş gamın kucağına

Başlamış fersah fersah dert dolgusu

Bir kadın tanıdım

Sessiz yakmış tüm ağıtları

İki bebe bir koca zılgıtları

Birde ana baba hasreti

Olmuş bedenine ömür törpüsü

Bir kadın tanıdım

İnci döker göz pınarları

Saklamış derinlere defineleri

İsterken paylaşmayı

Ne omuz bulmuş sergileyecek

Nede bir sine

Serilmemiş dert yumakları

Bir kadın tanıdım

Hep koşarak geçilmiş hayat yolları

Hangi dağa yaslansa

Hep bir toprak kaymaları

Heyelan başlatmış güven duydukları

Bir kadın tanıdım

Uzun yol yorgunu

Henüz kırk demiş yaşı

Nasır tutmuş gönül tabanları

Başını sıvazlayacak el olmamış ömründe

Onun da artık kangren el ayaları

Bir kadın tanıdım

Umuda umutlu gözlerinden okunan  
İsterki yaslasın sineye başını  
Hele sıcacık iki kol varsa hayasız  
Verecek kalan ömrünü hesapsız...  
Mustafa Yılmaz